Ріки Сходу, де нема
Пут, що їх кує зима!
Ті так сонячно течуть,
А понад іншими — пітьма,
Кривава Гніту каламуть.
Я їх розкішну течію
Рабам, тиранам віддаю
За цей струмочок у гаю
Навколо замку Гордон.

Запашний тропічний ліс,
Де аж гнеться від заліз
В рабство проданий бідняк,
Де у морі крові й сліз
Бродять зграї розбишак!
Те вічне зілля я віддам
Тиранам гордим і рабам
За дикий гай навколо брам
Старого замку Гордон.

У зеленій хащі цій
Лиш Природа (вільно їй!)
Всюди трудиться чимдуж,
Думі віддана, такій
Дорогій для чулих душ.
Я в мріях вік би тут шалів,
Я б тут заснув і занімів
Серед потоків і гаїв
Навколо замку Гордон!